

ПОТЕНЦІАЛ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ В ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ

І.Д. Гречкосій, пошукувач

Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень
НАН України, м. Одеса

Перетворення в економіці України супроводжуються створенням ряду нових інститутів, одним з яких є інститут антикризового управління. Основним завданням формування економічного і юридичного інструментарію є підвищення ефективності системи антикризового управління промисловими підприємствами в сучасних умовах господарювання.

Стабілізації економіки і посиленню її власного внутрішнього механізму, направлено на стабільність, сприяє державне втручання та ефективні механізми регулювання. Держава формує основу для розвитку, захищаючи права власності, створюючи правові та інші регулюючі системи, сприяючи ефективній підприємницькій діяльності громадян і збереженню навколишнього середовища.

Реформування економіки починається з оздоровлення її основних елементів – підприємств, реструктуризації господарських зв'язків. Подолання структурної кризи і, як наслідок, приведення економічної системи в стан стійкості і самоорганізації, можливо з урахуванням тих факторів, що об'єктивно та суб'єктивно впливають на циклічність відтворення. Процес структурного оздоровлення економіки підприємства може мати як стратегічний характер, пов'язаний із збереженням підприємства, так і полягати в реструктуруванні "хворих" підприємств, спрямованому на ліквідацію неплатоспроможності в межах проведення процедур зовнішнього управління і санації [1], з метою повернення підприємств в стан діючих. Реструктурування може бути єдиним способом уникнути банкрутства і ліквідації підприємства.

І реструктурування "хворих" підприємств і стратегічне реструктурування ґрунтуються в більшості випадків на використанні однакової техніки структурного оздоровлення для досягнення своїх цілей.

Система організаційно-правового реструктурування, розробки, аналізу і відбору варіантів антикризової стратегії оздоровлення припускає об'єднання в послідовний, структурований процес, різних методів дослідження фінансово-економічного стану підприєм-

ства і їх вдосконалення, з метою виявлення недоліків в його діяльності і проектування варіантів реформування бізнесу. В системі розробки і відбору варіантів стратегії структурного оздоровлення, пріоритетним напрямом якої є пошук внутрішніх резервів підвищення ефективності, введені механізми аналізу можливостей досягнення цілей структурного оздоровлення при мінімальних змінах в складі і структурі найбільш капіталомісткого елементу підприємства як системи – основних виробничих фондів. Весь цикл виробництва устаткування слід розглядати системно, в межах єдиної технологічної системи.

Невід'ємною частиною системи структурного оздоровлення економіки підприємства є розробка і відбір варіантів реформування підприємства. Розробка варіантів змін в операційній, інвестиційній і фінансовій сферах діяльності підприємства, розробка варіантів реорганізації і визначення режиму реалізації намічених процедур структурного оздоровлення економіки підприємства в загальному правовому режимі або в процедурах банкрутства.

Аналіз стану і основних тенденцій розвитку економіки за останні п'ятнадцять років привів до висновків: 1) розвиток країни здійснювався переважно інституційно-правовими (а не інвестиційними способами), 2) відбувалося зменшення у виробничій базі питомої ваги прогресивного устаткування, 3) був втрачений момент великого структурного зрушення, пов'язаного з організацією серійного виробництва високотехнологічної продукції на базі сучасної техніки і технології з широким використанням гнучких інтелектуалізованих технологій, 4) економіка країни, як і раніше, орієнтована на поточний платоспроможний попит внутрішнього і зовнішнього ринку, не пов'язаного з підтримкою виробничо-технологічних систем.

Для забезпечення сталого розвитку вітчизняного промислового комплексу пропонується пропозиції:

1) формування комплексу діагностики фінансово-економічного стану промислових підприємств з побудовою відповідної системи моніторингу;

2) створення спеціалізованих інжинірингових структур, які направлені на реалізацію антикризових програм і процедур банкрутства на підприємстві;

3) розробка і реалізація спеціальних антикризових програм для підприємства;

4) уточнення загальних параметрів інвестиційного клімату, розробка та реалізація маркетингових програм.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Про внесення змін до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»: Закон України // Підприємництво, 2012. - № 6, 7 (806, 807). - С. 4–30.

2. Бутенко А.И. Управление предпринимательством: критерии эффективности / А.И. Бутенко, И.Н. Сараева. — Одеса: Фенікс, 2004. — 364 с.